

РЕШЕНИЕ

№ 12327

гр. София, 09.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 21.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **1472** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. С. Лешинов, адрес: [населено място], предявена чрез процесуален представител адв.П. - САК, с посочен съдебен адрес: [населено място], [улица], против РЕШЕНИЕ от 28.12.2024г. на Софийски районен съд по АНД № 14570/2024, с което е ПОТВЪРДЕН ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, серия К № 9370251/25.06.2024г., издаден от СДВР и с който на П. С. Лешинов на основание чл.189, ал.4 вр. с чл.182, ал.4 вр. ал.2, т.3 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ е наложено административно наказание - глоба в размер на 200 лв. за нарушение на чл.21, ал.2, вр. чл. 21 ал.1 с.з.

В касационната жалба са изложени твърдения за неправилност и необоснованост на оспореното решение. Сочи се, че са налице касационни основания за отмяна на решението по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Поддържа се, че е неправилно изяснена фактическата обстановка, авторството на нарушението, мястото и обстоятелствата, при които извършено деянието. Релевира се довода, че в приложения по делото протокол за използване на АТС е отразено, че същото заснема само МПС с посока на движение от [улица]към [улица], но не и тези МПС с посока на движение с

несъществуващи отразен в същия протокол „разклон“ с [улица]. Твърди се, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя. С оглед изложеното се моли да се уважи касационната жалба и да се отмени решението на СРС, съответно процесния електронен фиш да бъде отменен. Претендира се присъждането на разноски по делото.

В съдебно заседание касаторът – П. С. Лешинов редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат П., който поддържа жалбата. Поддържа довода, че в посоката на движение на МПС не съществува разклон с [улица], поради което счита, че не е установено мястото на нарушението. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение по списък с разноски.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи -не изпраща представител в съдебно заседание. В писмени бележки от 21.03.2025г., поддържа касационната жалба да бъде оставена без уважение, а оспореното решение на СРС-оставено в сила, като правилно и законосъобразно. Прави възражение по отношение на размера на адвокатското възнаграждение. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище, че решението на СРС следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба отхвърлена.

Административен съд София-град като се запозна с изразените становища и въз основа на основанията изложени в касационната жалба, разгледани по реда на чл.217 и чл.218 от АПК, намери за установено следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществото на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено по подадена в срок жалба срещу електронен фиш. Не са изтекли, както сроковете по чл.34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.

В производството пред СРС е установено, че на 25.06.2024г., моторно превозно средство „Ф. Нью Бийтъл“, с рег. [рег.номер на МПС] , около 18:54ч. се движело по Софийски околовръстен път на разклона с [улица], [населено място] с посока от бул. Б. шосе към [улица], като посоченият автомобил преминал при ограничение от 40 км./ч., за извън населено място въведено с пътен знак В-26, със скорост от 64 км./ч., като е превишил разрешената скорост с 24 км./ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство АТСС СО, № MD1196, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта.

За нарушението е издаден електронен фиш серия К № 9370251/25.06.2024г., с който нарушението е квалифицирано по чл.21, ал.2. вр. чл.21, ал.1 ЗДвП. На касатора е наложена глоба в размер на 200 лв., на основание чл. 189, ал.4 вр. чл.182, ал.4 вр. ал.2, т. 2 от ЗДвП.

При посочените фактически установявания, СРС е обосновал правен извод, че електронният фиш е издаден от компетентни органи, като при съставянето му не са

допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на административно-наказателното производство и ограничаващи правото на защита на нарушителя, както и че електронният фиш отговаря на императивно изброените изисквания на разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, като издаден по утвърден образец. Съдът е приел, че от доказателствения материал по делото безспорно в установено извършването на твърдяното административно нарушение, а при индивидуализирането на административно-наказателната отговорност на П. Лешинев е правилно отчетена санкцията, предвидена в чл.189, ал.4, вр. 182, ал.4, вр. ал. 2, т. 3 ЗДвП.

Касационният състав напълно споделя изводите на СРС. Решението е обосновано, с изложени подробни мотиви, които почиват на цялостен и изчерпателен анализ на релевантните факти, поради което съставът на основание чл.221, ал.2 пр.2-ро АПК препраща към същите. В тази връзка следва да се подчертае изрично, че СРС е приел, че по чл.189, ал.4 от ЗДвП от законодателя е предвидено нарушенията да се санкционират освен с НП – и с ЕФ с цел гарантиране бързината на процеса. Едно от условията е нарушението да е заснето с АТС /автоматизирано техническо средство/. Подчертано е, че измененията в ЗДвП с ДВ бр.19 от 13.03.2015г. са съобразени с ТР №1 от 26.02.2014г. като е добавено „автоматизирано“ към ТС. Съответно в §.6, т.65 от ДР на ЗДвП е посочено, че АТС са уреди за контрол, работещи самостоятелно и автоматично заснемат нарушения като могат да бъдат стационарни или мобилни.

Обосновано е направен извода от СРС въз основа на изложеното, че контролният орган не се намесва в работата на мобилното устройство, като единствено го позиционира. Посочено е, че уредът измерва скоростта и разстоянието само в автоматичен режим и установените данни не могат да бъдат променяни. Посочено е, че нарушението е установено от АТСС СО № MD 1196, одобрен тип средство за измерване, като същото е преминало първоначална проверка, както и последваща такава на 06.12.2023г. от БИМ, поради което е направен извода, че системата отговаря на изискванията на ЗДвП за техническо средство, което може да заснема нарушението.

При издаването и връчването на ЕФ, както и касателно описанието на деянието в същия вкл. е визирано, че при допустима скорост от 40км. в час и установена от 64км в час, т.е. превишението е 24 км в час. Установено е, че правилно е индивидуализирано и отговорното административно-наказателно лице, както и по отношение на същото е наложена санкцията по чл.182, ал. 4 вр. ал.2, т.3 от ЗДвП от 200лв., тъй като нарушението е извършено в условията на повторност в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ К 7934089 на 04.11.2023г.

Не се споделя касационния довод, че не е ясно къде е извършено деянието. От обстоятелственото изложение в ЕФ, ясно може да се заключи точното място на извършване на нарушението, не само къде е било позиционирано техническото средство и посоката на движение. От приложено по делото писмо от АПИ Областно пътно управление, се установява, че максимално разрешената скорост на път II-18 – СОП при пътната връзка с [улица]е 40 км., обозначена с пътен знак В26. Освен това е посочено, че път II-18 – СОП е част от Р. пътна мрежа и не попада в населено място. По цялата дължина на СОП няма поставени пътни знаци Д11 и Д12 (начало и край на населено място и селищно образувание) и максимално разрешената скорост е 90 км/ч извън зоната на действие на пътен знак В26. От представената схема на участъка е видно, че по посоката на движение на процесното МПС, е разположен знак,

ограничаващ скоростта на движението на 40 км.. Следва да се има предвид, че обстоятелството къде точно е било позиционирано техническото средство се потвърждава и от приложения снимков материал. След извършена служебна справка, съдът установи, че посочените в снимковия материал GPS координати напълно съответстват на данните за местоположението на техническото средство, респективно на мястото на заснемане на процесното МПС. Техническото средство е било позиционирано между двете пътни платна, поради което и коректно е посочено мястото на установяване на нарушението. В тази връзка автомобилът на касатора се е движил в посока от [улица] към [улица], което подкрепя твърдението, че техническото средство е снимало именно приближаващите се към него автомобили. По делото е представен и Протокол за използване на автоматизирано техническо средство или система рег. № 4332р-50136/26.06.24г., съставен в изпълнение на разпоредбата на чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., която задължава органа за контрол на правилата за движение по пътищата да попълва протокол, съгласно приложение на наредбата при всяко използване на мобилно АТСС, каквото е настоящото техническо средство. В случая протоколът съдържа нормативно изискуемите реквизити и е доказателство относно датата и мястото за контрол, посоката на движение на контролираните МПС, ограничението на скоростта, номер на служебния автомобил и други обстоятелства, необходими, за да бъде извършена преценка за законосъобразността на издадения ел. фиш. В съответствие с разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. протоколът се съпровожда със снимка на разположението на уреда, т. е. на мобилното АТСС, което изискване в случая е изпълнено. Такава снимка е неразделна част от протокола и има предназначение да даде визуална представа къде точно е било поставено мобилното АТСС, за да се прецени дали това място отговаря на посоченото в протокола и къде е било разположено мобилното АТСС спрямо посоката на сработване на АТСС. От приложения към протокола снимков материал се установява разположението на мобилната камера, а именно на процесното място, което е посочено в протокола. От горното е видно, че са изпълнени всички изисквания на чл. 10, ал. 1-3 на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г.

Правилни са и изводите на СРС касателно повторността. Съгласно разпоредбата на §6, т.33 от ЗДвП, „повторно“ е нарушението, извършено в едногодишен срок, от влизането в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е било наложено като нов водач. За да се обоснове „повторност“, доколкото на нарушителя с ЕФ серия К № 7934089/10.08.2023г. е наложено наказание за идентично нарушение, а именно такова на правилата, определящи максимално допустимата скорост за движение на МПС, съгласно разпоредбата на чл. 21 от ЗДвП. Видно от отбелязването в информационната система АИС – АНД, посоченият ЕФ не е обжалван и е влязъл в сила. Във връзка с установеното настоящият състав на АССГ споделя извода на СРС, че осъщественото нарушение на 25.06.2024 г., съгласно ЕФ серия К № 9370251 безспорно е извършено в едногодишния срок, поради което е и повторно.

Обосновани са изводите на СРС, че наложената санкция е съгласно разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 3 ЗДвП визираща, че при превишаване на максимално разрешената скорост извън населено място се наказва за превишаване от 21 км/ч до 30 км/ч се налага наказание глоба в размер на 100 лв., респективно двойният размер на същата се

равнява на 200 лв., поради което наложената глоба в размер на 200 лв. е правилно определена, тъй като автомобилът се е движил със скорост от 64 км/ч., т.е. с 24 км/ч. над допустимата скорост.

Следователно решението на СРС е правилно и законосъобразно, поради което трябва да се остави в сила. С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 /осемдесет/ лева.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, изр.първо, предл. първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 28.12.2024г. на Софийски районен съд по АНД № 14570/2024.

ОСЪЖДА П. С. Лешинов ЕГН [ЕГН] с адрес@@33@[жк] ет.1 ап.4 да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.